

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 8 lutego 2022 r. – Right to Know CLG/An Taoiseach

(Sprawa C-84/22)

(2022/C 191/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlande)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Right to Know CLG

Druga strona postępowania: An Taoiseach

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy protokoły z formalnych posiedzeń organu władzy wykonawczej państwa członkowskiego, na których członkowie rządu mają spotykać się i działać jako ciało kolegialne należy zakwalifikować na potrzeby wniosku o udostępnienie informacji dotyczących środowiska w nich zawartych, jako „materiały przeznaczone do wewnętrznego komunikowania się [wewnętrzną komunikację]”, czy też jako „działania [obrady]” organu władzy publicznej w rozumieniu, odpowiednio, art. 4 ust. 1 lit. e) i art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG⁽¹⁾?
- 2) Czy zakres zasady powagi rzeczy osądzonej (w rozumieniu wynikającym z Köbler C-224/01⁽²⁾, EU:C:2003:513 i późniejszego orzecznictwa) wykracza poza sentencję wcześniejszego wyroku i obejmuje ponadto ustalenia faktyczne i prawne poczynione w rzeczonym wcześniejszym wyroku? Innymi słowy: czy zakres zasady powagi rzeczy osądzonej jest ograniczony do zakazu ne bis in idem [action estoppel], czy też obejmuje on również powagę okoliczności osądzonej [issue estoppel]?
- 3) Czy, w toczącym się postępowaniu kontrydiktoryjnym w przedmiocie zarzucanej niezgodności z dyrektywą 2003/4/WE, które dotyczy konkretnego wniosku o udzielenie informacji dotyczących środowiska, jeżeli skarżący/wnioskodawca uzyskał uchylene decyzji, przy czym podniesione zarzuty oparte na prawie Unii zostały częściowo oddalone a częściowo uwzględnione, prawo Unii, a w szczególności zasada skuteczności, ma pierwszeństwo przed krajową zasadą powagi rzeczy osądzonej mającej za podstawę zarzut okoliczności osądzonej [issue estoppel], która zobowiązuje sąd krajowy do uniemożliwienia takiemu skarżącemu/wnioskodawcy – w ramach nowego postępowania zmierzającego do wydania kolejnego orzeczenia w przedmiocie tego samego roszczenia – zaskarżenie tego kolejnego orzeczenia na podstawie zarzutów opartych na prawie Unii, które zostały wcześniej oddalone, lecz w tych okolicznościach nie były przedmiotem odwołania?
- 4) Czy na odpowiedź na pytanie trzecie ma wpływ na okoliczność, że: (i) do Trybunału nie zwrócono się z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym; (ii) żadna ze stron w postępowaniu przed sądem krajowym nie powołała się na właściwe orzecznictwo Trybunału?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 41, s. 26.

⁽²⁾ Wyrok z dnia 30 września 2003 r. (EU:C:2003:513)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 9 lutego 2022 r. – Fenice – Qualità per l'ambiente SpA/Ministero della Transizione Ecologica i in.

(Sprawa C-91/22)

(2022/C 191/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio